

[Anker Jørgensen.]

ændringer i loven, som forbedrer mulighederne først og fremmest i de gamle ejendomme, således at tilskuds- og lånemulighederne for disse øges? Vi må jo huske, at disse gamle ejendomme har en lav husleje, og de i loven nævnte 10 pct., som jeg naturligvis er bekendt med, kan vel være rimelige, hvor huslejerne er store, men er det ikke for de ejendomme, hvor huslejen er meget lav. Det beløb, der dér stilles til rådighed, og de muligheder, som lån o.s.v. giver, vil næppe eller i hvert fald kun sjældent være tilfredsstillende. Derfor mit tillægsspørgsmål, om den højtærede minister kunne tænke sig at undersøge mulighederne for specielt på disse efter min mening særlig påkrævede områder at gøre en forbedret indsats.

Boligministeren (Kaj Andresen): Som det fremgik af mine første bemærkninger, er låne- og tilskudsordningerne til de frivillige rydninger ganske gode med 90 pct.s lån og op til 100 pct.s tilskud, nemlig 50 pct. fra staten og 50 pct. fra kommunerne. Men jeg vil gerne sige, at det, at disse ordninger ikke har været anvendt, vel må medføre — og det vil boligministeriet gerne medvirke til sammen med kommunerne — at bestræbelserne for at få foretaget sådanne rydninger på frivillig basis udnyttes, i modsætning til hvad der tidligere har været tilfældet. Hvis en sådan fremgangsmåde, hvor man fremmer rydningen efter de nuværende regler, ikke giver de tilsigtede resultater, bør man vel overveje at udvide rammen for påbud om rydninger særlig i de kvarterer, der her er nævnt. Jeg må vel i den forbindelse gøre opmærksom på, hvad det ærede medlem også var inde på, at det givetvis vil forudsætte lejeforhøjelse til dækning af de derved påbudte ekstra udgifter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hastrup* til finansministeren:

„Vil ministeren foranledige, at ansøgningskema om omsgodtgørelse for bygningsmaterialer altid udleveres samtidig med bygningsattesten, således at alle bygherrer kan være opmærksom på retten til at opnå godtgørelse?“

Hastrup: Jeg har bestræbt mig på at formulere mit spørgsmål på en sådan måde, at det begrunder sig selv. Jeg finder heller ikke anledning til at beslaglægge tingets tid med at gentage spørgsmålet.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg vil gerne takke for spørgsmålet og udtale, at jeg er enig i, at det nok undertiden skorter på en tilstrækkelig offentlig service over for borgerne.

Det er blevet hævdet i denne sag, at mange bygherrer af uvidenhed undlader at forlange omsrefusion, og at staten burde bidrage til at fjerne denne uvidenhed. I den anledning vil jeg gerne minde om, at tolddepartementet straks fra omslovens ikrafttræden i 1962 inddrog alle landets byggemyndigheder, d. v. s. kommunerne, i byggeomsrefusionen. Det skete med hjemmel i den særlige lovbestemmelse, der findes i omslovens § 39, ifølge hvilken offentlige myndigheder er forpligtet til at give toldvæsenet sådanne oplysninger, som er nødvendige for, at toldvæsenet kan bedømme krav om tilbagebetaling af den almindelige omsætningsafgift.

Bestemmelsen er indsat i loven bl. a. netop af hensyn til byggeomsrefusionen. Kommunerne har fået en detaljeret vejledning, som er udarbejdet af tolddepartementet. Jeg må i den forbindelse sige, at alle med kendskab til administrationsarbejde i forbindelse med told og forbrugsafgifter vil vide, at man her driver en udstrakt såvel skriftlig som mundtlig oplysningsvirksomhed. Jeg tror da også, at det er anerkendt fra alle sider, at tolddepartementet faktisk driver en sådan ganske betydelig oplysningsvirksomhed.

Det hører ganske utvivlsomt til undtagelserne, at en bygherre ikke hæver sin byggeoms. Alle, der professionelt beskæftiger sig med byggeri — advokater, arkitekter, byggehåndværkere, entreprenører, landbrugskonsulenter, materialeleverandører og revisorer — kender jo godtgørelsesreglerne. Det skyldes ikke blot, at mange af disse løbende orienterer sig i Lovtidende, men navnlig at bestemmelserne ved flere lejligheder har været omtalt i deres fagblade, og at kommunerne som en naturlig ting i mange tilfælde udleverer et ansøgnings-